

EL: POBLE: CÀTALÀ

ANY III PREUS DE SUSCRIPCIÓ sense participació a la nostra BIBLIOTECA
Núm... 209 CATALUNYA Y NACIONS IBÉRIQUES. 4 pessetes trimestre
PAIBOS DE UNÍO POSTAL. 9 pessetes trimestre

Barcelona, diumenge, 9 de setembre de 1906
REDACCIO Y ADMINISTRACIÓ: PLASSA SANTA AGNA, 17, PRAL.—TELEFON 723

PREUS DE SUSCRIPCIÓ a un volum trimestral de la nostra BIBLIOTECA
BARCELONA. 150 pessetes cada mes
CATALUNYA Y NACIONS IBÉRIQUES. 500 pessetes trimestre

5 Cts.

Afeccions de la Pell, Cabell y Organs genitais
Dr. Umbert

dels Hospitals de París y Berna.—Cataluña, 26. De 11 a 1 y de 7 a 8.—Extracció radical del pel moixí.—Rayos X.—Fototeràpia cutànea.

MALALTIES DE L'ESTOMAC

Medicament modern, segur y inofensiu

QUIMOSINA SOLER

Alivi rapid en els dolors d'estòmac, dispepsia, flatos, boca agre, males digestions, gastralges, aigua de boca, vòmits còlics y inapetència

EL RECOMANEN TOTS ELS METGES

DEMANIS EN LES PRINCIPALS FARMACIES

MARCA PRAT

Bons vins --- oli pur

Rambla de les Flors, núm. 16; Telefón 675

— Vins y olis del Penedès, de cullita propria

Vins y olis de les principals regions espanyoles

— — — — y extrangeres — — — —

— Kampanys y licores del pais y extranger — —

Dipòsit general y venda dels vins del Marqués de Mudela

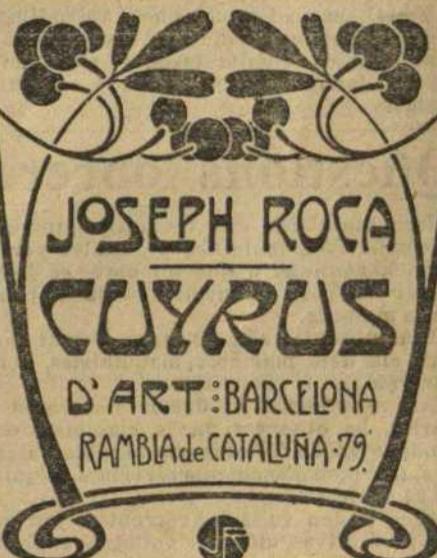
MALALTIES INFECCIOSSES

La seva curació es ràpida y decisiva usant el SAMBAR MITJÀ. Extracte d'una planya exòtica, obra enèrgicament pera combatre tantes infecções com se presenten, reblandy y fent desaparèixer la febre per alta que sigui, sense deprimir les forces del malalt, ni debilitar-l'cor.

Els meges més emblemàtics han ensayat ab èxit sorprendent, tan preuós remei y recomanen son us en la Verola, Tifus, Pulmonia, Febres paludiques y intermitents, de Malta, Puerperals, Trancazo, Escarlatina y altres infectives.

El SAMBAR MITJÀ absolutament inofensiu a totes dosis, en els nens y adults, serveix també com seguir presservatiu contra aquelles malalties, ja que lo mateix pot pendre en perfecte estat de salut, que en els perlodors o crisiés més greus d'una malaltia, triomfant sempre fins en els casos en que hagi sigut ineffica la quinina y altres antírtimics.

Demands en les principals farmacés y en la de l'autor, Rambla de Catalunya, núm. 12.—Venda al engrés: Dr. Andreu, Joan Viladot y J. Uriach y C.

F. MAS SARDÀ Y FILS

Rambla del Centre, 20.—Barcelona

Negocios els cupons del Dents al 4% Interior, venciment 1.º Octubre pròxim

JOVE PERA ESCRITORI

que sapiga portar llibres de comptes corrents y fer factures, se pondrà ab un sou de 12 duros. Indispensable bones referències. Dirigir les ofertes per escrit en aquesta administració.—M.P.

CRÒNICA DE PARÍS

L'EMIGRACIÓ DE LES IDEES

La premsa europea s'ocupa atentamente de les dificultats que sorgeixen en les relacions entre l'Estat espanyol y el Vaticà. En tal ocasió està molt indicat parlar de la supremacia del poder civil. Aquesta frase, acuñada per en Walde-Rousseau fa uns set anys, la qual li servia per obtenir una majoria en el Parlament, aviat ab la drota com ab l'esquerra, està donant la volta al món. La moda ha fet que els partits constitucionals de tots els països moderns se'n adonen sin de que no existeix verdadera independència nacional sinó la lliga completa l'Estat. De manera que l'Església romana, que per medi del poder espiritual arribava sempre al poder temporal, se veurà obligada a fer un moviment de retrocess vers la seva tasca d'origen.

L'influència preponderant que està exercint en tot el món la política francesa actual, y que sols se pot notar ab elègica observant lo que's publica en periòdics, revistes y llibres especials, fa veure plàsticament l'importància dels fets com a medi de propaganda. Totes les idees y teories que sedueixen als cervells enamorats d'avans y de noves y belles formes de vida, no poden penetrar en oïdes refractaris fins que la realitat les ha abrasades en tot o en part. Al principi del gabinet Combes, aquest creia que la separació de l'Església y de l'Estat era prematura; va necessitar-se la protesta del papa contràl viatge den Loubet a Roma per que l'orgull nacional se revintxat. El poble espanyol es un submarí Peral fracassat, que no pot navegar ni sorti sobre l'aigua. Quin dia serà aquell en què l'fruit de l'imitació general de la voluntat de que parla, donqui llo a que Catalunya fassi un massatge en el cos ibèric ja près per l'aniquilació. Però tinc por de que l'iberisme y paralisió siguin sinònims. Aquestes són les reflexions que m'ha fet al veure la bonne presse que troben aquí les intencions liberals de l'actual Govern espanyol. Per no caure en pessimisme faig l'il·lusió de que l'emigració de les idees galvanisa l'Espanya vella, qual redempció està solzament en el massatge dolorós que li ha de fer un dia la rebel·lia de Catalunya.

organiza un meeting societari. Y els que treuen foc pels qualsevol contra'l «pacto dels homes», perquè tendeix a privar a l'obra de que profesi lliurement les idees que eniguit, fan suspendir l'acte perquè els obradors diuen lo que ells no volen.

Y després d'això, després d'haver fet coacció contra la liberalitat de pensament de catalanistes, de catalans, de federals, de socialistes, continuen creant indignants contra'l «pacto dels homes», proclamant-se urbi et orbi els únics homes de liberalitat, els únics punts de la democràcia!

J. POUS Y PAGÉS

El treball de les dones

Usant de la benevolència dels llegidors, respondrà a la noble orixa del senyor Pau A. Juncoia aportant algunes dades sobre'l treball de les sastresses.

Es aquest ofici un dels que més complicació presenta per la seua estudi, ja que no pot fer-se una classificació exacta. Malgrat les difficultats admitemos els següents grups per ordre de ventatges materials: sastresses de roba a mida, de confeció, pantalones y hermanilles, y les que se podrían dir de infanteria, que són les més perjudicials.

Considerem les compresines en el primer grup. Generalment que les fa treballar en petit ofici, qui disposa de peu local, rellou a les treballadores en un lloc reduït on s'hi apliquen homes y dones, fent precios una continuada ralacó. Ab el tracte segueix soix entre patrons y obreres una intimidació que esdevenen una inimicitat. Y per la que esdevé que la dona, a més de l'ofici, deu, si les circumstancies ho exigeixen, realitzar altres tasques de la casa, fent fins de minyona. Si d'això segueix que això no es obligatori, més la costuma fa la llei y si l'preguen després ferro. No se que succeix en altres petites indústries, però en aquesta es més difícil de desasalar. Tots els tallers estan en pésimes condicions higièniques, amb descomptat unes quantes excepcions, cap n'hi ha d'orejat, ni d'associacions, ab la llum necessària per realitzar una feina delicada y en que les obreres han d'estar des dehores, com a minimum, assugrades en un tamberó inòbri, ab els genolls vora la barbeta y puixant, primer ab la vista que ab l'agulla la roba que ses mans transformen en trajo. Y ab llum de celobert o reflectada per pantalles, tenen de fer punts menuts, sobre'l negre ab negre, color ab color, y a la hora guanyar un jornal de després diràs, potser després de les més intel·ligentes, vuit en la majoria y si es de les que treballen en confeció.

D'aquestes darreres moltes se veuen obligades a treballar en tallers grans y sostingutes a veritables régimes de fàbrica. Una casa forta d'aquesta ciutat fa algunes anys que es estableix aquest sistema per construir els tallers: combina les obres per grups, baixa la direcció d'un encarregat de no deixarles enraonar, cantar ni alcoxer el cap. En aquests seccions hi ha l'obligació, relativament, de fer una americana cada dues hores, havent-los notes que exclusivament fan manegues, altres butxakes y sarrons, altres que entonyen y una construcció per sostenir la competència.

Les primeres guanyan 8 pessetes a la setmana y la segona i 15. Al fabricant—dienys i sis—l'resulta la mitja d'obra per cada americana a 10 pessetes, que afegint'l cost del fil, que compra a l'engros, por les planxes y local, li venen a sortir a 175. Ara aquest sistema ja s'agafa una altra cara, però ab l'exigència de fer més feliu y cobrar quelcom menys, pretextant que les màquines es usen amb magatzem per fòrça elèctrica. Les avantatges d'aquesta fabricació són innegables per l'home que treballa en els petits tallers que seuen forats a robaixar els joves tallers per a sostenir la competència.

Ven després les pantalones y hermanilles, treball a domicili y altament extès.

La feina a mida se's paga a 10 rals, y la més complicada a 12, per pessa; y ab costors de no adormir-se y ajuda d'una aprenentessa n'arriben a construir una y mitja.

El fil deu comprarlo a la menuda, la feina deu demoldre exigir molt entrenament ab els repunts y ab les planxes, consum molt combustible, per lo qual jornal se ve a rodar a 10 o 14 rals diaris.

Pòrs pot viure tot l'any treballant sols oíos o sis mesos?

Han guanyat ja lo suficient pera descansar durant la calma?

No, durant aquesta època fan una vaga flotilla, treballant molt més pera guanyar molt menys. Es en aquest temps quan van a raure a mans dels explotadors, en busca de feina de confeció y encara necessiten una targeta d'un flador per quèls en donguin. Y quina feina! Cases hi ha que arriben a pagar a 2 pessetes la dotzena de pantalons de veillut y a 150 els de cotó o fil. Ho se positiu, però hi vost vist y hi s'ajudat a ferne y més impossible el concebirlo. Si s'als rius d'una dotzena de pantalons o hermanilles! Y no es que això se fia solzament a la calma, doncs n'hi han moltes certes que en tot l'any no fan altra feina, y fins a les obres de fàbrica a mida, que per la calma pidolen confeció, se les mesissen en no dolorenhs gens sinó poden treballar tot l'any per la casa: tenen d'estar a la disposició d'aquesta para fer una remesa important les necessitats. Y com si no n'hi hagués prou, se's exigeix la feina en temps límitat no comptant per les resholes de treball que tingula d'emsersarhi. No sobre de dònes que domeneixen feina... y si convingués encaixar ho farien més barato.

Una dona sola es impossible que fassí una dotzena de pantalons o hermanilles en un dia, necessitant com necessita per cada possa dos hores com a torme mitjà.

Admetent que el treball li setze hores diaries, que forçosament seran hores d'angúnia, y ja es sabat lo que sisò perjudicada, total farà vuit posses, guanyantse un jornal de 1 a 128 posses.

Y aquest jornal no es pas liquid: d'aquí descontar-se el gasto de fil, d'aguiles, de lubrificants per la màquina, reparacions que tot sovint douen fershi, venint a redusir a 80 o 85 cents. Y en aquest descompte no apareix ni'l gasto de planxes, ni'l de llum, que tant necessari és en aquest ofici tot just el sol se'n va a la posta. Com s'ha donat?

Expliquant a un tercer, a infelizes nenes aprenentesses d'aprenentages interminables, perquè les quals la paguen jornals de dos o tres pessetes per setmana no poden pas intentar-se ensonyar, y així fan sempre les mateixes petites coses y devenen després, grans, incapacitades pera guanyar-se l'existència.

Ja s'ha visto que d'aquesta forma, els catalans conveguen un meeting. Y aquells que tant criden contra'l «pacto dels homes» fan lo que poden pera privar als ciutadans congregats del dret que's regoneix la llei a expandir les llurs idees. Y els federalistes criden a una reunió a llurs correligionaris. Y els furiosos enemics del «pacto dels homes» interrompeixen la reunió a llurs intranquil·lacions.

Però ara ve lo curiós del cas. Els catalans conveguen un meeting. Y aquells que tant criden contra'l «pacto dels homes», al qual s'ha de venir a la posta. Com s'ha donat?

Expliquant a un tercero, a infelices nenes aprenentesses d'aprenentages interminables, perquè les quals la paguen jornals de dos o tres pessetes per setmana no poden pas intentar-se ensonyar, y així fan sempre les mateixes petites coses y devenen després, grans, incapacitades pera guanyar-se l'existència.

Ja s'ha visto que d'aquesta forma, els catalans conveguen un meeting. Y aquells que tant criden contra'l «pacto dels homes», fan lo que poden pera privar als ciutadans congregats del dret que's regoneix la llei a expandir les llurs idees. Y els federalistes criden a una reunió a llurs intranquil·lacions.

Però ara ve lo curiós del cas. Els catalans conveguen un meeting. Y aquells que tant criden contra'l «pacto dels homes», al qual s'ha de venir a la posta. Com s'ha donat?

Expliquant a un tercero, a infelices nenes aprenentesses d'aprenentages interminables, perquè les quals la paguen jornals de dos o tres pessetes per setmana no poden pas intentar-se ensonyar, y així fan sempre les mateixes petites coses y devenen després, grans, incapacitades pera guanyar-se l'existència.

Ja s'ha visto que d'aquesta forma, els catalans conveguen un meeting. Y aquells que tant criden contra'l «pacto dels homes», fan lo que poden pera privar als ciutadans congregats del dret que's regoneix la llei a expandir les llurs idees. Y els federalistes criden a una reunió a llurs intranquil·lacions.

Però ara ve lo curiós del cas. Els catalans conveguen un meeting. Y aquells que tant criden contra'l «pacto dels homes», al qual s'ha de venir a la posta. Com s'ha donat?

Expliquant a un tercero, a infelices nenes aprenentesses d'aprenentages interminables, perquè les quals la paguen jornals de dos o tres pessetes per setmana no poden pas intentar-se ensonyar, y així fan sempre les mateixes petites coses y devenen després, grans, incapacitades pera guanyar-se l'existència.

Ja s'ha visto que d'aquesta forma, els catalans conveguen un meeting. Y aquells que tant criden contra'l «pacto dels homes», fan lo que poden pera privar als ciutadans congregats del dret que's regoneix la llei a expandir les llurs idees. Y els federalistes criden a una reunió a llurs intranquil·lacions.

Però ara ve lo curiós del cas. Els catalans conveguen un meeting. Y aquells que tant criden contra'l «pacto dels homes», al qual s'ha de venir a la posta. Com s'ha donat?

Expliquant a un tercero, a infelices nenes aprenentesses d'aprenentages interminables, perquè les quals la paguen jornals de dos o tres pessetes per setmana no poden pas intentar-se ensonyar, y així fan sempre les mateixes petites coses y devenen després, grans, incapacitades pera guanyar-se l'existència.

Ja s'ha visto que d'aquesta forma, els catalans conveguen un meeting. Y aquells que tant criden contra'l «pacto dels homes», fan lo que poden pera privar als ciutadans congregats del dret que's regoneix la llei a expandir les llurs idees. Y els federalistes criden a una reunió a llurs intranquil·lacions.

Però ara ve lo curiós del cas. Els catalans conveguen un meeting. Y aquells que tant criden contra'l «pacto dels homes», al qual s'ha de venir a la posta. Com s'ha donat?

Expliquant a un tercero, a infelices nenes aprenentesses d'aprenentages interminables, perquè les quals la paguen jornals de dos o tres pessetes per setmana no poden pas intentar-se ensonyar, y així fan sempre les mateixes petites coses y devenen després, grans, incapacitades pera guanyar-se l'existència.

sastre, illoga un local en un poble y s'entén ab una casa de Barcelona que li dà la feina tallada, a carretades.

Paga dues o tres oficines constructores a 15 pessetes setmanals y tot just reb la foina percepçió per les noies del poble, que tenen màquina, que la prenen a mans besades, fent sarrons, butxakes, manegues, etc., a 80 y 90 pessetes per a 40 céntims la docena y així a estones perdudes se fan un recompte per comprars' un vestit a l'esser la Festa major. Ab lo apuntat se comprà perfectament que la feina en aquestes condicions pot sortir molt més barata, valentse les obres de ciutat forades a resistir la competència, sacrificant el seu pa y la seva vida.

Quants mils obreres hi ha que agrairien ab l'agrimens als ulls que se les compadis una més, y treballen per millorar quelcom sa trista situació!

els restes del món vell que's troben per terres catalanes; favoríen l'obra dels forasters que trenquen l'unitat de l'opinió pùblica, i s'aprenen els riscos de lleis contràries a les idees que regeixen el món.

Tot en va. A l'últim han comprés que la Solidaritat no és un moviment artificial com els que combinan els nostres polítics sinó un sentiment de l'ànima catalana que s'ha sentit ferida en lo més intí, en sa dignitat de poble, en son respecte a la justícia, en les seves aspiracions de llibertat, de progrés i de civilisació.

Quan se'n han convenst d'això fan lo que mal han fet: consideren quelcom de lo que se'n demana, parlanterament i volent pactar. Però desde quin punt de vista tant petit! No parlén de res substancials, de res que pugui minvar un atom de la seva situació prepotent i dominadora; de res de lo que necessitem i volem. Ofereixen a Barcelona, a Catalunya, 25 milions de pessetes per fer una Exposició! Y en canvi demanen un amfisió de quatre anys, que Catalunya abandoni la fortia posició que la Solidaritat li dona, que s'ajupi davant del caciquisme i que deixi al centralisme i als seus poders que s'aprofiten dels esfors que Catalunya faria per sortir decorosament d'obra tan costosa com una Exposició.

Dones sisxò no pot esser. La dignitat de Catalunya ho priva. Y a més la trama es tan burda que, per poc que's sapiga de comptes, se comprendrà que hi perdem.

Sí era per a la Solidaritat ens ofereixen 25 milions, quan aquella hagi produït els seus fruits i compti al Parlament amb una oposició forta, separada per causes accidentals, més unida pel sant amor a Catalunya, y questa oposició menassí ab fer impossible els convencionalismes y per tant la vida del Parlament, quina subvenció no'n donaran?

Y quan questa oposició hagi arrencat del centralisme la zona neutral, el concert econòmic o quelcom semblant, no tindrà Catalunya seu els 25 milions que ara li ofereixen com preu d'un pacte de neigrat?

La Solidaritat catalana val més de 25 millions y les idees regeneradores de Catalunya no tenen preu. D'Exposició ja'n volem y la demanem; però la volem pera Catalunya, no contra Catalunya.

CARLES SALÓ

Els quatrecentistes catalans⁽¹⁾

X

III DE LES EMPESCADES DEL CASELLAS

Estava escrit! Havien d'arribar forçosament el meu article X y l'X den Casellas a trobar-se junts. Se buscaven com se busquen el criminal y la justícia; aquells mai està tant apropi de quo aquest. Li calgué a sobre que quan se'n creu més allunyat. Ara creia els Casellas, visent com jo deixava endarrerir els seves esfrafaleries més grosses, que ja li havia d'esser tot permes que'n temia apocat ab la seva empeta; però s'equivocava: no es pron lieg pera esperarlarne, ni prou valent pera ferme por; y encara que n'hauria prou ad dir que es d'aquells que

... non hanno speranza di morte,
e ta tor cieta vita e tanto bassa
che inciudono son d'ogni altro sorte,

pera aquella que encara l'aguantaren al seu costat, esperant el moment de veuren en lluites; per aquells que l'han d'acompanyar, per cert l'imperialis de la vida; pera aquelets, pera vindicacions de la seva trista sort, avui treurem *Boria avall an R. Caselles*.

En el seu article VII (14 del passat agost) va escriure lo següent:

«A la grandiosa catedral d'Anvers s'hi conserva un hermosissim retaule català, incomparable joia del nostre art del segle XV. Per cort., qual'sençor Sanpera, ab tant viatges com fa pel món y ab tants museus com visitar... » se ven que no'n sab tota la existència d'aquesta obra, glòria ben excelsa del quatrecentisme català. Un autor que vol històriar la pintura d'aquell període hauria de saber-ne alguna cosa d'aquell retaule preciosa y comentar-lo degudament y reproduir-lo en el seu llibre...

«Dones, d'aquell monument pictòric, tots els coladors de la Catedral con la gola del país, d'auer el RETAULE ALEMANY DE NOTRE DAME, y fins en les guines més autoritzades de la ciutat trobaran la següent classificació de la pintura ECOLE DE COLOGNE... TABLEAU D'AUTEL».

Coneguda dels més lleïdors la bona llengua y fina educació del senyor Casellas, així com la seva manera de parlar de mi y de flor que'm dedica per no haver sapient veure en la Catedral d'Anvers el retaule català de Notre Dame, ni abuda del Baedeker. Y volen saber els lleïdors per què no'n valg saber veure? Dones perquè'l retaule català de Notre Dame, incomparable joia del nostre art del segle XV, el qual jo devia comentar y reproducir en el meu llibre, NO EXISTEIX NI HA EXISTIT MAI, en la Catedral d'Anvers s'hi conserva un hermosissim retaule català, incomparable joia del nostre art del segle XV. Per cort., qual'sençor Sanpera, ab tant viatges com fa pel món y ab tants museus com visitar... » se ven que no'n sab tota la existència d'aquesta obra, glòria ben excelsa del quatrecentisme català.

Un autor que vol històriar la pintura d'aquell període hauria de saber-ne alguna cosa d'aquell retaule precios y comentar-lo degudament y reproduir-lo en el seu llibre...

«Dones, d'aquell monument pictòric, tots els coladors de la Catedral con la gola del país, d'auer el RETAULE ALEMANY DE NOTRE DAME, y fins en les guines més autoritzades de la ciutat trobaran la següent classificació de la pintura ECOLE DE COLOGNE... TABLEAU D'AUTEL».

Coneguda dels més lleïdors la bona llengua y fina educació del senyor Casellas, així com la seva manera de parlar de mi y de flor que'm dedica per no haver sapient veure en la Catedral d'Anvers el retaule català de Notre Dame, ni abuda del Baedeker. Y volen saber els lleïdors per què no'n valg saber veure? Dones perquè'l retaule català de Notre Dame, incomparable joia del nostre art del segle XV, el qual jo devia comentar y reproducir en el meu llibre, NO EXISTEIX NI HA EXISTIT MAI, en la Catedral d'Anvers s'hi conserva un hermosissim retaule català, incomparable joia del nostre art del segle XV. Per cort., qual'sençor Sanpera, ab tant viatges com fa pel món y ab tants museus com visitar... » se ven que no'n sab tota la existència d'aquesta obra, glòria ben excelsa del quatrecentisme català.

Un autor que vol històriar la pintura d'aquell període hauria de saber-ne alguna cosa d'aquell retaule precios y comentar-lo degudament y reproduir-lo en el seu llibre...

«Dones, d'aquell monument pictòric, tots els coladors de la Catedral con la gola del país, d'auer el RETAULE ALEMANY DE NOTRE DAME, y fins en les guines més autoritzades de la ciutat trobaran la següent classificació de la pintura ECOLE DE COLOGNE... TABLEAU D'AUTEL».

Coneguda dels més lleïdors la bona llengua y fina educació del senyor Casellas, així com la seva manera de parlar de mi y de flor que'm dedica per no haver sapient veure en la Catedral d'Anvers el retaule català de Notre Dame, ni abuda del Baedeker. Y volen saber els lleïdors per què no'n valg saber veure? Dones perquè'l retaule català de Notre Dame, incomparable joia del nostre art del segle XV, el qual jo devia comentar y reproducir en el meu llibre, NO EXISTEIX NI HA EXISTIT MAI, en la Catedral d'Anvers s'hi conserva un hermosissim retaule català, incomparable joia del nostre art del segle XV. Per cort., qual'sençor Sanpera, ab tant viatges com fa pel món y ab tants museus com visitar... » se ven que no'n sab tota la existència d'aquesta obra, glòria ben excelsa del quatrecentisme català.

Un autor que vol històriar la pintura d'aquell període hauria de saber-ne alguna cosa d'aquell retaule precios y comentar-lo degudament y reproduir-lo en el seu llibre...

«Dones, d'aquell monument pictòric, tots els coladors de la Catedral con la gola del país, d'auer el RETAULE ALEMANY DE NOTRE DAME, y fins en les guines més autoritzades de la ciutat trobaran la següent classificació de la pintura ECOLE DE COLOGNE... TABLEAU D'AUTEL».

Coneguda dels més lleïdors la bona llengua y fina educació del senyor Casellas, així com la seva manera de parlar de mi y de flor que'm dedica per no haver sapient veure en la Catedral d'Anvers el retaule català de Notre Dame, ni abuda del Baedeker. Y volen saber els lleïdors per què no'n valg saber veure? Dones perquè'l retaule català de Notre Dame, incomparable joia del nostre art del segle XV, el qual jo devia comentar y reproducir en el meu llibre, NO EXISTEIX NI HA EXISTIT MAI, en la Catedral d'Anvers s'hi conserva un hermosissim retaule català, incomparable joia del nostre art del segle XV. Per cort., qual'sençor Sanpera, ab tant viatges com fa pel món y ab tants museus com visitar... » se ven que no'n sab tota la existència d'aquesta obra, glòria ben excelsa del quatrecentisme català.

Un autor que vol històriar la pintura d'aquell període hauria de saber-ne alguna cosa d'aquell retaule precios y comentar-lo degudament y reproduir-lo en el seu llibre...

«Dones, d'aquell monument pictòric, tots els coladors de la Catedral con la gola del país, d'auer el RETAULE ALEMANY DE NOTRE DAME, y fins en les guines més autoritzades de la ciutat trobaran la següent classificació de la pintura ECOLE DE COLOGNE... TABLEAU D'AUTEL».

Coneguda dels més lleïdors la bona llengua y fina educació del senyor Casellas, així com la seva manera de parlar de mi y de flor que'm dedica per no haver sapient veure en la Catedral d'Anvers el retaule català de Notre Dame, ni abuda del Baedeker. Y volen saber els lleïdors per què no'n valg saber veure? Dones perquè'l retaule català de Notre Dame, incomparable joia del nostre art del segle XV, el qual jo devia comentar y reproducir en el meu llibre, NO EXISTEIX NI HA EXISTIT MAI, en la Catedral d'Anvers s'hi conserva un hermosissim retaule català, incomparable joia del nostre art del segle XV. Per cort., qual'sençor Sanpera, ab tant viatges com fa pel món y ab tants museus com visitar... » se ven que no'n sab tota la existència d'aquesta obra, glòria ben excelsa del quatrecentisme català.

Un autor que vol històriar la pintura d'aquell període hauria de saber-ne alguna cosa d'aquell retaule precios y comentar-lo degudament y reproduir-lo en el seu llibre...

«Dones, d'aquell monument pictòric, tots els coladors de la Catedral con la gola del país, d'auer el RETAULE ALEMANY DE NOTRE DAME, y fins en les guines més autoritzades de la ciutat trobaran la següent classificació de la pintura ECOLE DE COLOGNE... TABLEAU D'AUTEL».

Coneguda dels més lleïdors la bona llengua y fina educació del senyor Casellas, així com la seva manera de parlar de mi y de flor que'm dedica per no haver sapient veure en la Catedral d'Anvers el retaule català de Notre Dame, ni abuda del Baedeker. Y volen saber els lleïdors per què no'n valg saber veure? Dones perquè'l retaule català de Notre Dame, incomparable joia del nostre art del segle XV, el qual jo devia comentar y reproducir en el meu llibre, NO EXISTEIX NI HA EXISTIT MAI, en la Catedral d'Anvers s'hi conserva un hermosissim retaule català, incomparable joia del nostre art del segle XV. Per cort., qual'sençor Sanpera, ab tant viatges com fa pel món y ab tants museus com visitar... » se ven que no'n sab tota la existència d'aquesta obra, glòria ben excelsa del quatrecentisme català.

Un autor que vol històriar la pintura d'aquell període hauria de saber-ne alguna cosa d'aquell retaule precios y comentar-lo degudament y reproduir-lo en el seu llibre...

«Dones, d'aquell monument pictòric, tots els coladors de la Catedral con la gola del país, d'auer el RETAULE ALEMANY DE NOTRE DAME, y fins en les guines més autoritzades de la ciutat trobaran la següent classificació de la pintura ECOLE DE COLOGNE... TABLEAU D'AUTEL».

Coneguda dels més lleïdors la bona llengua y fina educació del senyor Casellas, així com la seva manera de parlar de mi y de flor que'm dedica per no haver sapient veure en la Catedral d'Anvers el retaule català de Notre Dame, ni abuda del Baedeker. Y volen saber els lleïdors per què no'n valg saber veure? Dones perquè'l retaule català de Notre Dame, incomparable joia del nostre art del segle XV, el qual jo devia comentar y reproducir en el meu llibre, NO EXISTEIX NI HA EXISTIT MAI, en la Catedral d'Anvers s'hi conserva un hermosissim retaule català, incomparable joia del nostre art del segle XV. Per cort., qual'sençor Sanpera, ab tant viatges com fa pel món y ab tants museus com visitar... » se ven que no'n sab tota la existència d'aquesta obra, glòria ben excelsa del quatrecentisme català.

Un autor que vol històriar la pintura d'aquell període hauria de saber-ne alguna cosa d'aquell retaule precios y comentar-lo degudament y reproduir-lo en el seu llibre...

«Dones, d'aquell monument pictòric, tots els coladors de la Catedral con la gola del país, d'auer el RETAULE ALEMANY DE NOTRE DAME, y fins en les guines més autoritzades de la ciutat trobaran la següent classificació de la pintura ECOLE DE COLOGNE... TABLEAU D'AUTEL».

Coneguda dels més lleïdors la bona llengua y fina educació del senyor Casellas, així com la seva manera de parlar de mi y de flor que'm dedica per no haver sapient veure en la Catedral d'Anvers el retaule català de Notre Dame, ni abuda del Baedeker. Y volen saber els lleïdors per què no'n valg saber veure? Dones perquè'l retaule català de Notre Dame, incomparable joia del nostre art del segle XV, el qual jo devia comentar y reproducir en el meu llibre, NO EXISTEIX NI HA EXISTIT MAI, en la Catedral d'Anvers s'hi conserva un hermosissim retaule català, incomparable joia del nostre art del segle XV. Per cort., qual'sençor Sanpera, ab tant viatges com fa pel món y ab tants museus com visitar... » se ven que no'n sab tota la existència d'aquesta obra, glòria ben excelsa del quatrecentisme català.

Un autor que vol històriar la pintura d'aquell període hauria de saber-ne alguna cosa d'aquell retaule precios y comentar-lo degudament y reproduir-lo en el seu llibre...

«Dones, d'aquell monument pictòric, tots els coladors de la Catedral con la gola del país, d'auer el RETAULE ALEMANY DE NOTRE DAME, y fins en les guines més autoritzades de la ciutat trobaran la següent classificació de la pintura ECOLE DE COLOGNE... TABLEAU D'AUTEL».

Coneguda dels més lleïdors la bona llengua y fina educació del senyor Casellas, així com la seva manera de parlar de mi y de flor que'm dedica per no haver sapient veure en la Catedral d'Anvers el retaule català de Notre Dame, ni abuda del Baedeker. Y volen saber els lleïdors per què no'n valg saber veure? Dones perquè'l retaule català de Notre Dame, incomparable joia del nostre art del segle XV, el qual jo devia comentar y reproducir en el meu llibre, NO EXISTEIX NI HA EXISTIT MAI, en la Catedral d'Anvers s'hi conserva un hermosissim retaule català, incomparable joia del nostre art del segle XV. Per cort., qual'sençor Sanpera, ab tant viatges com fa pel món y ab tants museus com visitar... » se ven que no'n sab tota la existència d'aquesta obra, glòria ben excelsa del quatrecentisme català.

Un autor que vol històriar la pintura d'aquell període hauria de saber-ne alguna cosa d'aquell retaule precios y comentar-lo degudament y reproduir-lo en el seu llibre...

«Dones, d'aquell monument pictòric, tots els coladors de la Catedral con la gola del país, d'auer el RETAULE ALEMANY DE NOTRE DAME, y fins en les guines més autoritzades de la ciutat trobaran la següent classificació de la pintura ECOLE DE COLOGNE... TABLEAU D'AUTEL».

Coneguda dels més lleïdors la bona llengua y fina educació del senyor Casellas, així com la seva manera de parlar de mi y de flor que'm dedica per no haver sapient veure en la Catedral d'Anvers el retaule català de Notre Dame, ni abuda del Baedeker. Y volen saber els lleïdors per què no'n valg saber veure? Dones perquè'l retaule català de Notre Dame, incomparable joia del nostre art del segle XV, el qual jo devia comentar y reproducir en el meu llibre, NO EXISTEIX NI HA EXISTIT MAI, en la Catedral d'Anvers s'hi conserva un hermosissim retaule català, incomparable joia del nostre art del segle XV. Per cort., qual'sençor Sanpera, ab tant viatges com fa pel món y ab tants museus com visitar... » se ven que no'n sab tota la existència d'aquesta obra, glòria ben excelsa del quatrecentisme català.

Un autor que vol històriar la pintura d'aquell període hauria de saber-ne alguna cosa d'aquell retaule precios y comentar-lo degudament y reproduir-lo en el seu llibre...

«Dones, d'aquell monument pictòric, tots els coladors de la Catedral con la gola del país, d'auer el RETAULE ALEMANY DE NOTRE DAME, y fins en les guines més autoritzades de la ciutat trobaran la següent classificació de la pintura ECOLE DE COLOGNE... TABLEAU D'AUTEL».

Coneguda dels més lleïdors la bona llengua y fina educació del senyor Casellas, així com la seva manera de parlar de mi y de flor que'm dedica per no haver sapient veure en la Catedral d'Anvers el retaule català de Notre Dame, ni abuda del Baedeker. Y volen saber els lleïdors per què no'n valg saber veure? Dones perquè'l retaule català de Notre Dame, incomparable joia del nostre art del segle XV, el qual jo devia comentar y reproducir en el meu llibre, NO EXISTEIX NI HA EXISTIT MAI, en la Catedral d'Anvers s'hi conserva un hermosissim retaule català, incomparable joia del nostre art del segle XV. Per cort., qual'sençor Sanpera, ab tant viatges com fa pel món y ab tants museus com visitar... » se ven que no'n sab tota la existència d'aquesta obra, glòria ben excelsa del quatrecentisme català.

Un autor que vol històriar la pintura d'aquell període hauria de saber-ne alguna cosa d'aquell retaule precios y comentar-lo degudament y reproduir-lo en el seu llibre...

«Dones, d'aquell monument pictòric, tots els coladors de la Catedral con la gola del país, d'auer el RETAULE ALEMANY DE NOTRE DAME, y fins en les guines més autoritzades de la ciutat trobaran la següent classificació de la pintura ECOLE DE COLOGNE... TABLEAU D'AUTEL».

Coneguda dels més lleïdors la bona llengua y fina educació del senyor Casellas, així com la seva manera de parlar de mi y de flor que'm dedica per no haver sapient veure en la Catedral d'Anvers el retaule català de Notre Dame, ni abuda del Baedeker. Y volen saber els lleïdors per què no'n valg saber veure? Dones perquè'l retaule català de Notre Dame, incomparable joia del nostre art del segle XV, el qual jo devia comentar y reproducir en el meu llibre, NO EXISTEIX NI HA EXISTIT MAI, en la Catedral d'Anvers s'hi conserva un hermosissim retaule català, incomparable joia del nostre art del segle XV. Per cort., qual'sençor Sanpera, ab tant viatges com fa pel món y ab tants museus com visitar... » se ven que no'n sab tota la existència d'a

altres, per que inseribinse en l'esmentada «Lliga», els ajudin a la seva beneficia i emprass y puguin els qui l'han fundada durant tota torna's seu projecte, entre'ts que hi figura en primer lloc la creació d'Hotels populars y Assisí pera alcoholics, sembla't que ab tant exit funcionen a l'extranger.

Salut Sport Club.—En la tarda d'ahir el camp esportiu del «Sant» estigué de festa, ab modu del concurs hípic que s'hí celebra.

Després d'unes quantes evolucions a cavall, en les que una dozena de genets il·luren la pista després, començà'l Jocs Romàs de capa, seguit ab atenció per la concorrença.

A les dues voltes fixades quedà a primer terme'l corredor don Lluís Gerónimo Martínez, havent enrestat sis testos, montant el magnific cavall «Spofort».

Queda a segon don Conrat Casadesas que s'encarta cinc, ab el cavall «Ganio».

Y finalment la darrera correguda donquèjoo a quèl senyor Martínez s'acredités novament.

ment de genet correcte, enduguente la Rosa d'Honor a les tres voltes estipulades y guanyant un bell ram de flors que'n fan ganant ofrena a la distingida damisola donya Agnes Lluïsa Collado, qui fou saludada ab un nodrit aplaudiment de la concorrença.

A l' hora erupcional els espectadors desfaren l'enfiament.

Banda municipal.—Situada a la plassa de la cascada del Parc, aquesta tarda, desde les quatre, tocarà les passos següents:

«Zumbrágera», zortzil, Sadurní; «La pupilla de Nuremberg», sinfonía, Aubert; «L'enfant prodigue», pantomima, Wormsmaer; «Noruega», fantasia, Wilmers y «Gran Sardana», Breton.

Secció religiosa.—Sant del dia.—El Santíssim Nom de Maria, Gorgori, mr. Pere Claver, cf.

Quaranta hores.—A l'iglesia de la Mare de Déu de la Misericòrdia, de Religiosos Terçarios de Sant Francesc d'Assís.

Exposició de les nou matí a les set del vespre.

Cort de Maria.—A l'Imatge del Puríssim Cor de Maria, a Sant Just.

SUCESOS

Els tramvies.—Anit, a les set, a la Rambla de Canaletes, va caure'l bras d'un pal sosteñido dels fils elèctrics, sense fer desgracies ni interrompre'l pas dels tramvies.

Atropell.—Un cotxe de lloguer va atropellar anit en la Ronda de Sant Antoni a una dona de 65 anys nomenada Maria Pey, ferint-la gremunt a l'espalla y a la cara.

El cotxe fou detingut.

Desgracia.—Al cotxe Apolinar Pérez se li espanyol l'aval era en la Rambla del Centre, comensant a cosejar al cotxe y fent'l estelles la devantera.

Una d'aquestes estelles li feu una ferida molt greu a la cama dreta, arrancant-li la carn y deixant la canyella al descobert.

reunir un congrés internacional d'exploracions polars.

Hi assisteixen alguns que han fet viatges d'exploració al polo Nord y Sur, y delegats de tots els països europeus.

S'espera que s'organisera una expedició internacional.

Lo de Mogador

TANGER.—Se confirma la notícia de què l'caid Flös (?) ab una partida de 300 homes s'ha apoderat de Mogador.

Els jueus se van refugiar al barri de Meliah.

Els invasors van menassar ab calarhi foc.

No se saben detalls.

Ha sortit d'aquí cap a Mogador un vapor ab 500 moros.

El Govern francès hi ha enviat al creuer «Galilée» ab orde de rescatar els presoners sense distinció de nacionalitat.

Els prelates francesos

No obstant l'impenetrable secret que guarden els prelates francesos sobre l'Assemblea, alguns diaris publiquen ressenyes detallades de les sessions, quals ressenyes són altres tantes fantasies reportades.

Un prelat feia notar que un diari fa pronunciar un extens discurs a un arquebisbe que no va assistir a la sessió, y fa parlar també a dos bisbes que no van dir ni una paraula.

Un altre diari parla també d'incidents ocorreguts a la sessió entre dos prelates.

També ha sigut desmentit.

Se suposa que la setmana entrant els bisbes publicaran els acords de l'Assemblea.

Diu que es aquest un assumpte del qual es precs occuperan ab interès per arribar a un fi pròtic.

Aconsella a l'Ajuntament que estableixi una baceria reguladora dels preus de les substàncies, en la quals guanyen quedaran reduïts a un cinc, deu o quinze per cent, tot lo més.

Avina al municipi pera que acollieixi aquesta idea y la porti a la praktica ab el fin d'apaibigar els clamors justos que s'aison a Madrid per la manca de les substàncies.

S'espera que s'organisera una expedició internacional.

Diaris Universal

S'occupa de la vaga de paletes que ha estat a punt d'haverici a Madrid.

El Correo Español

Ab el títol de «Esperanza nacional», publica un article en el que surt a la defensa dels frases pels continus atacs que's dirigixen els periodistes liberals, als quals dona la culpa dels malos que sofreix l'Espanya.

Asssegura que en darrer terme l'opinió d'Espanya no sent que la nostra nació sigui una nació de frares, sinó que's planys de que sigui una nació de polítics desvergonyits.

Espanya Nueva

Diu aquest diari que ve fent fa temps una campanya contral general Linarens, de la qual no ha protestat aquest fins ara, y que en lloc de defensar-se com va oferir en el Senat, ha motivat el solst insultant d'*El Ejército Español*.

Per avui diu —fem constar el fet, sense perjudicar d'attendre al manteniment del nostre honor.

L'opinió pública, escandalitzada ja de questa mena de procediments, com en lo de l'estampillat, se pregunta, esverada, si es tolerable que un general en plena salut y forsa, no acudeixi per si mateix a la defensa del seu honor.

Si de lo que tracta es de parlar la nostra campanya perden el temps els que se ho proposen.

Entenent que questa qüestió pertany a la nació y den esser resolta pels seus organes en la premsa y en el Parlament.

La Correspondencia Militar

Tracta baix el punt de vista tècnico dels estudis publicats per l'Estat Major Central de l'Exèrcit.

El Correo

S'occupa dels plans del Bryan, candidat a la presidència dels Estats Units, y diu que entre ells hi figura la reducció de l'impost sobre la renda, l'exploitació per part de l'Estat de les grans línies de ferrocarrils nacionals, l'arbitratge del Govern en les diferències que's susciten entre patrons y obrers en les qüestions del treball, la guerra als trusts etc., etc.

La Correspondencia de Espanya

Parla del Congrés que s'està celebrant a Liverpool, al qual assisteixen més de 450 delegats ab una representació de més de 800.000 obrers.

Aplaudixen les iniciatives que en el mateix s'han pres, entre les que hi figura la reducció de l'impost sobre la renda, l'exploitació per part de l'Estat de les grans línies de ferrocarrils nacionals, l'arbitratge del Govern en les diferències que's susciten entre patrons y obrers en les qüestions del treball, la guerra als trusts etc., etc.

La Correspondencia de Moros y cristians

VILLENA.—Les festes de moros y cristians han resultat bé.

Han quedat triomfants els moros, que posaren a dalt del castell l'estige de Ma-homa.

Los dos conceptes que ara anaven units evitant així que un barco pel sol fet de embarcar un passatger hagi de pagar lo mateix que si sortís curullat de carrega.

S'ha redactat l'article quin el qual facilita al capitán d'un vaixell pera que redacti el manifest en el darrer port abans d'arribar a l'espanyol.

En conseqüència, la meitat dels drets que paguen en els ports en que prenen passatge y carregen per Espanya y que pugen de vegades a una cantitat exagerada, no podran ja exigir-se a tots els barcos desde la publicació d'aquest decret.

La comedia dels drets

S'acaba de donar al públic la següent acta sobre la qüestió Soriano-Esbrí:

Reunits en Madrid, a 8 de Setembre de 1906, los Sres. D. Manuel Ruiz Guerrero y D. Manuel de la Torre, representantes de D. Rodrigo Soriano, y los Sres. D. Juan Franco González y D. Manuel Figneras, en representación de don Rafael Esbrí, la representació del primer exige una rectificació incondicional de les frases ofensives contra el señor Soriano.

Diches frases se hallan insertas en un articol de *El Ejército Español* del dia de ayer, titulad «Espanya Nueva».

Los representantes del señor Esbrí replican que no pueden dar una explicació alguna sobre el particular, però si se posen incondicionalment a disposició de dicho señor para su reparació por medio de las armes.

Los padrins del señor Soriano manifesten que sin la demostració clara y expresa de que las ofensas dirigidas a dicho señor no obedeixen a un premeditado desig de tener un encontre, no pueden en concepto honrado y caballeresco llevar al señor Soriano a un lances en que las responsabilitats de sus padrins quedarian manifestadas per ser contrario a los preceptos que les lleys del honor y de la caballeria señalen.

No pueden, pues, admitir con qualquier pretesto gratuito ofensas que pudieran dar lugar en lo sucesivo verso obligado a batir con todo aquell que por capricho lo ofensiés y sólo acceptarien el encontro en armas si el caso se encontrase dentro de dichas leyes.

Los representantes del señor Soriano manifesten que considerando respabilisim las opinions manifestades y teniendo la seguridad de que en ninguna de elles habia menoscabado para la caballeria de su representado, se veian en la necesidad de mantener sus puntos de vista, es decir, ir incondicionalmente al terreno de las armas.

No encontrando medio lifito los representantes del señor Soriano para llevar a cabo un encontro dan por terminada su gestió.

La representació del señor Esbrí manifesta que considera la qüestió resolta.

Ambaras representacions han firmado por duplicado la presente acta autorizando a sus representados para que hagan de ella el uso que tengan per conveniente. —Manuel Figneras, Juan Franco, Manuel de la Torre, Manuel Ruiz Guerrero.

Moros y cristians

VILLENA.—Les festes de moros y cristians han resultat bé.

Han quedat triomfants els moros, que posaren a dalt del castell l'estige de Ma-homa.

INFORMACIÓ DE L'EXTRANGER

Paris, 8.

Sobre'l nomenament del Papa negre

Es molt comentat el nomenament de l'alemà Wernz pera creuar del general dels jesuïtes, donantlo com a triomf del kaiser Guillen y una advertència a França.

Una delegació del concclave ha anat a demanar al Sant Pare que confirmi no formalment.

Auvi els membres del concclave celebren un dinar.

Segneix la guerra civil!

El general insurrect Guerra desenteniente de l'armisticí convingut entre l'Estrada Palma y l'general insurrecto Ascaso, ha destrut dos ponts a la província de Pinar del Rio y s'ha apoderat d'un tren del govern carregat de munició.

Ficanse a casa d'altri

ROMA.—S'assegura què'l Vaticà busca la manera de provocar la crisi del ministeri de Gracia y Justicia d'Espanya, pera creure les persones que enronen al Sant Pare que així desapareixerien les dificultats existents entre'l Govern de Madrid y'l Vaticà.

Tornant de l'entrevista

LONDRES.—Procedent de Marienbad ha arribat el rei Eduard VII.

El poble li ha fet un calorós rebement, com atribuïent trascendència nacional al darrer viatge.

Topada de trens

En el poble de Bovalino, en la Cabilia, han topat dos trens en l'estació resultant vintiquatre ferits, d'entre els quarts de greus.

El constitucionalisme a Persia

TEHERAN.—La situació continua greu y menassant trastorns.

Els membres del Consell nacional, expressió del nou règim instaurat a Persia, no han sigut nomenats.

Nombroses persones significades per les seves idees constitucionals y democràtiques segueixen refugiades en la legació anglesa, desconfiant de l'actitud del Shah.

El baró de Komura a Londres

Dilhens sera rebut per Eduard VII el nou embajador del Japó, el baró de Komura.

L'alta significació d'aquest diplomàtic promet l'agermanament de les relacions entre'l dos països.

Consell de guerra a Rússia

PETERSBURG.—En la fortaleça de Peter y Paul s'ha celebrat el Consell de guerra contra la senyoreta Konopljunitx, qui va matar al general Minn.

Durant el Consell la matadora ha guardat una absoluta serenitat, escoltant al esser aquell acabat la sentència, ab un sorris.

La sentència es de mort en la forca.

De confirmar la sentència, abans d'esser executada, el gran duq. Nicolau

Exigències dels suïssos

Els suïssos han mostrat un disgust en les comarques vitivines suïsses, les que comptaven ab la producció de les guerres de tarifes.

Els paresos se queixen de la política comercial del Consell federal.

No obstant se dona per segur que la Cambra helvetica acceptarà'l tractat.

INFORMACIÓNS d'EL POBLE CATALÀ

Informació de Madrid

8, a les 10 matí

Els diaris del matí

El País.

Titular'l seu article de fondo «Unitarios y federales» y comenta un article que no fa gaire ha publicat en Nicolau Estébanez en el que diu: «Els republicans

